

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 93/13/EWG⁽¹⁾, art. 19 ust. 1 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który w przypadku spraw pozostających ze sobą w związku, a w szczególności w przypadku powództwa gwarancyjnego związanego z postępowaniem głównym, przewiduje ich łączne rozpatrzenie przez ten sam sąd, nawet jeżeli na skutek tego przepisu jurysdykcja związana z powództwem gwarancyjnym należy do sądu innego niż sąd miejsca zameldowania lub zamieszkania konsumenta, a także jego adresu do doręczeń?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 12 czerwca 2017 r. – Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana

(Sprawa C-350/17)

(2017/C 330/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Mobit Soc.cons.arl

Druga strona postępowania: Regione Toscana

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽¹⁾ (zwłaszcza w odniesieniu do zawartego w lit. b) i d) zakazu udziału przez podmiot wewnętrzny w przetargach organizowanych poza terytorium właściwego organu lokalnego), powinien być stosowany także do zamówień udzielonych przed wejściem w życie tego rozporządzenia?
- 2) Czy pojęcie „podmiot wewnętrzny” – zgodnie z tym rozporządzeniem i ewentualnie per analogiam z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym świadczenia usług in house [in house providing] – może obejmować podmiot prawa publicznego posiadający osobowość prawną, któremu organy państwowe udzieliły bezpośrednio zamówienia na świadczenie lokalnych usług transportowych, w sytuacji, gdy pod względem organizacyjnym i w zakresie kontroli pozostaje on w bezpośrednim związku z tym organem i którego kapitał zakładowy znajduje się w posiadaniu tego państwa (w całości lub częściowo – razem z innymi podmiotami publicznymi)?
- 3) Czy w przypadku bezpośredniego udzielenia zamówienia na usługi objęte zakresem stosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, fakt, że po udzieleniu zamówienia wspomniany wyżej organ państwowy tworzy organ administracji publicznej posiadający uprawnienia organizacyjne w zakresie rozpatrywanych usług (przy czym państwo zachowuje wyłączne uprawnienie do przyznania koncesji), niepełniący żadnej „analogicznej kontroli” nad podmiotem, któremu bezpośrednio udzielono zamówienia na świadczenie usług, jest okolicznością wyłączającą stosowanie art. 5 ust. 2 rozporządzenia do udzielenia rozpatrywanego zamówienia?
- 4) W sytuacji gdy pierwotna data wygaśnięcia umowy zawartej w wyniku bezpośredniego udzielenia zamówienia, przekracza okres trzydziestoletni, upływający z dniem 3 grudnia 2039 r. [bieg terminu od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007], czy powoduje to niezgodność udzielenia zamówienia z zasadami, o których mowa w art. 5 w związku z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, czy też należy automatycznie uznać, że tę nieprawidłowość konwaliduje, ze wszelkimi skutkami prawnymi, dorozumiane ograniczenie umowy „z mocy prawa” (art. 8 ust. 3 akapit drugi) do tego trzydziestoletniego terminu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. 2007, L 315, s. 1).